

afværgeforanstaltninger, der strækker sig over meget lang tid. Forureninger af indeklimaet vil aftage, hvis driften af et renseri standses, men man kan forvente, at der fortsat over meget lang tid vil ske afdampning af tetrachlorethylen fra forurenede bygningsdele, tæpper, m.v. Forureninger af udeluft som følge af utilstrækkeligt høje skorstene vil aftage meget hurtigt, efter at renseriets drift er standset, eller afkastforholdene er bragt i orden.«

Spm. nr. S 1066

Til miljø- og energiministeren (10/1 01) af:
Ebbe Kalnæs (CD):

»Er ministeren enig i, at det sundhedsmæssigt set er uheldigt, at eventuelle påbud til afhjælpning af skader i forbindelse med opløsningsmidler og afdampning af opløsningsmidler fra amter eller amtslige miljøcentre kan ankes til Miljøstyrelsen med opsættende virkning under sagsbehandlingsstiden?«

Svar (19/1 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål S 1064 kan jeg oplyse, at miljøbeskyttelseslovens § 78, stk. 2 giver mulighed for, at tilsynsmyndigheden (i dette tilfælde kommunen) kan beslutte, at en afgørelse skal efterkommes uanset klage. Kommunen kan nemlig, når særlige grunde taler for det, ophæve den opsættende virkning. Da denne mulighed er et brud på den almindelige retssikkerhed, bruges den naturligvis ikke særlig tit. Men netop i et tilfælde, hvor der skønnes at være en akut trussel mod miljøet eller menneskers sundhed, vil det være oplagt, at kommunen benytter sig af denne mulighed.

Ved påbud om undersøgelser og oprydning af jordforureninger gælder der i den nye jordforureningslov tilsvarende regler om opsættende virkning.

Beslutningen om at ophæve den opsættende virkning er en del af selve afgørelsen og kan som sådan påklages til Miljøstyrelsen. Det betyder i praksis, at Miljøstyrelsen er forpligtet til meget hurtigt at tage stilling til, om denne del af afgørelsen skal stadfæstes, altså om beslutningen om, at klagen ikke skal have opsættende

virkning, skal stå ved magt. Ved risiko for akutte skader er Miljøstyrelsen forpligtet til omgående at tage stilling til beslutningen.

Hvis kommunen ikke har ophævet den opsættende virkning, kan Miljøstyrelsen som klageinstans gøre det, hvis der foreligger særlige grunde som f.eks. akut risiko for skade på sundheden eller miljøet.

Netop fordi miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven indeholder særlige regler, der muliggør, at afgørelser i akutte og truende situationer kan føres ud i livet med det samme uanset klageret, ser jeg ikke noget problem i miljøbeskyttelseslovens og jordforureningslovens regler om opsættende virkning i øvrigt.

Spm. nr. S 989

Til sundhedsministeren (4/1 01) af:
Henriette Kjær (KF):

»Er ministeren enig i Sundhedsstyrelsens fortolkning af Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 514 af 16. juni 1992 omhandlende embedslægeinstitutionernes vejledning om sundhedsmæssige forhold, hvori sundhedsmæssige forhold bliver beskrevet som bekæmpelse af smittsomme sygdomme, hygiejniske forhold og vejledning om sundhedsproblemer af mere generel karakter, hvorefter Sundhedsstyrelsen tolker sidstnævnte som stillingtagen til medicingivning, journalføring m.v., hvilket efter Sundhedsstyrelsens opfattelse dermed umuliggør et tilsyn som Embedsinstitutionen i Århus har udført, hvor embedslægen også påtaler de psykiske forhold på stedet, omgangstonen osv. og er ministeren indstillet på at ændre bekendtgørelsen, således at den rummer mulighed for et bredt tilsyn, der også angår de ældres generelle sundhedstilstand, herunder deres velbefindende, således at embedslægen får mulighed for at påtale dårlig tone, underkuelse osv.?«

Begrundelse

Der synes at være bred politisk enighed om, at det er en god idé med uvildige tilsyn på de danske plejehjem. Da vi har embedslægeinstitutionen, er det meget naturligt, at det er derfra, tilsynet udgår. Det er derfor ærgerligt, hvis tilsynet ikke også må omfatte trivslen generelt på ældre-